

Развал у белагвардзейскім стане.

Мілюкоўскія „Последние новости“ 29 лістапада зъмісьцілі ліст афіэрэу, пакірованы су-проць Урангэль і вышэйшага каманднага складу ўрангелей-скай арміі.

Гэты ліст яскрава съвездочыць аб поўным развале белагвардзейчыны і прыводзе цэлы шэраг дужа цікавых фактаў. Вось некалькі з іх:

„Ми—рашуча падцвэрджаем, шішупь афіцеры, што на можа і на будзе існаваць згуртаванасць і аднінасць, пакуль Урангэль і яго блізкі будуть знаходзіца на чале арміі. Яны ні нам, ні арміі непатрэбны. Яны—злыя геніі арміі. Асаблівае жыццё, чыны, ордэны (за грамадзянскую вайну), якім так ахвотна вагарджаў іх толькі дзеля замацавання сваёй улады Урангэль, вось іх ідэя, вось тое, што прымушае іх так моцна трымадца за ўжо фактычна на істнуючую армію. Запрауды ж ім не па-требна і не дарагая ні армія, ні Расея.“

Генэр. Урангэль відаў за-гад абацішчаць імёны вайско-ва-служачых, якія выступаюць з крытыкай і выказваюць, на-огу, нездаволеніе словамі ці пісанінам на чынасці і рас-партыякамі яго ці асоб, ім па-стаўленых ва ўладзе. Але ён альбо напрыкімеці: ні ў ад-ной газеце не хваціла б мес-ца для гэтых прозвішчаў, бо імя ім леген.

Што выяўляў з сябе выш-ши каманды склад Урангэль? Ні для каго ні сікрат.

Поўная бесталаннасць і трусаўшы, якія злачынствам. Зусім пр-відова ў сваіх заметках заўляе генэр. Дзінкін, што каман-дны склад быў бесталаннім і на-значаўся не па заслугах, а па пра-текці.

Усіх нас гэта, пэўна, забурвала, але мы пэўнімы былі маўчыць. Аб мылкі ў бойках такіх начальнікаў быў на толькі грубымі, але і злачыннымі. Вынікам іх аблімак быў найялікіх ахвяр: быў выгадкі калі гінулі цэлыя дывізіі і палкі Гінулі лепшыя, храбрэйшыя афицэры. Але што ж было рабіць, хто-мог гэтому гору дапамагчы? Ні хто?

Вось кароткая спраўка:

Скончылі вялічэшую вайну.

Шацілаў — Павкоўскі.
Урангэль — Штабскапітан.
Шкуро —
Пакроўскі — Штабскапітан.
Куцелап — Палкоўскі.
Скоблін — П дпаручнік.
Ціманоўскі — Штабскапітан.
Туркул — П дпаручнік.
Паўлючэнка — Препаршчык.
(б. дзяянічык ген. Шацілаў.)

У цяперашні час

Шацілаў — поўны генэрал.
Урангэль — генэрал лейтэнант.
Шкуро —
Пакроўскі —
Куцелап — поўны генэрал.
Скоблін — генэрал лейтэнант.
Ціманоўскі —
Туркул —
Паўлючэнка —
Увесі гэтага прыкметычнага, гэта хутчэйшэ за ўладу дакладней іх да Кігу.

„Спасіцелем“ расейскай чысці з'явіўся нікто іншы, як быўшы паміжных ўралейскіх вайны, а ціпер геклер Урангэль. Хутчэйшы штаб пры дапамозе сваёго двойніка ген. Шацілаў, Урангэль добра разумеў, што калі бы, ісці і мілога на дзеўца, але павіннае і хіса хіса о костку са сваімі стажамі гарадзіць, абшарніць, альварэшчы і змучыць грамадзя, якія зваліся рашткай арміі, дых бы зачіпіцца за ўладу.

І бі не паміжісці. Афіцеры і салдаты, бяз бастаў і у дрэздзе, вонкрай, занізілі на фронце, а ты, якія знаходзіліся ў резерве

яўліся, што большая частка маеасці (Упраўлення Артылерыйскага Снабжэння) бяз-съледна зънікла з Константыноўполя. Мы голасна пытаемся пана Урангэля, дзе маеасць Упр. Арт. Снабж? Чаму ён інфармаваў усесь съвет аблана, што ў яго прыйшла надта добра эвакуацыя, і ўсе вывезены ў той час, калі многія супроць іх жадання засталіся ў Крыме і пры жаданні па-спасці на парыход, скідываліся ў мора, што аднак, не мяшала ген. Урангэлю вывезці аўтамабілі для сябе, Шацілаў, Куцелава і Барбовіча?

Мы пытаемся ген. Урангэлю, падому праву ба лічыць сябе галоўнамуандуемым расейскай армі, решта якой на чужаземской тер-торні выгнана ў сябе толькі ўдзячоў, і па акому праву і якіх гэта войск істотную яго штаб, началь-нікам якога вълніўшаца ўсё той жа Шацілаў? Па якому, на пасыль-дак, праву ген. Урангэль і тут не дае нам спакою, выдъючи загад-аб'яднаніца ўсім афіцэрамі кака-яго—Урангэль—персоны і імя.

Хто даў праву ген. Урангэлю пасылаць ад сваёго імя ген. Патоцкага, абіружыўшага сябе такім аgramadzim штабамі «дзіктант» і вышынкаў, што на іхнях грошах можна ўтрымліваць шмат деся-ти ѹніверсітэтаў афіцэраў?

Мы пытаемся ген. Урангэлю, пададох яму, што ад'юнкты Патоцкага бяруць узятк?

М. І. Руіга, удава афіцера, пра-ойка ў ад'юнкта Патоцкага, рот-містра Дзінч, аблумуціраваньне дзяяцэнага сына, (вонкінапрэдад-дзяячісці) і атрымала адміністременіе. Калі ж Руіга заявіла Дзінчу, што можа яго падзілаваць і вры-нас-дада яму 100 дын, дык зараз ж атрымала нарад на поўніе аб-мундирываньне.

Ці вядома Урангэль, што ген. Патоцкі въбірае гроши на расей-скую армію і на гэтых грошы ўтрымлівае какія сябе цэлы шэраг галебінікіў, быўшых жак-дараў, як нах. Страка, які з абл-рэкоў зъдзірае скурку, быўшы ўзяткі з афіцэраў нават гарэлкай, а на тых, хто гэтага на рабіць, дадносіць Патоцкому, што ян—бальшавікі, кадэты і с. р? Ці вядома ген. Уран-гэлю, што іхтам Страка быў выгнан з палка судом чысці за брудныя спрэвы і да грамадзянскай вайны быў нікуды прынятый? У Еў-рапейскую вайну ён кіраваў кор-пусным гуртом жывёлы (33 корпу-су), судзіл яго, «ле спасціся, дзякуючы р валию і. Цяпер Страка на-значані Патоцкім камандантам уце-каючы для палітычнай барацьбы з афіцірмі і дайшоў да таго, што забараніў у райёне Ўцекачоў усе газеты, апрача „Новага Времені“.

Замес таго, каб ліць сълзы і слу-жыць малебнымі ў цудоўнымі зба-леныні ад съмерці на яхце „Лукулл“, астатнія апоры частлюбда, які ма-рыцы ад уладзе ў Расеі, лепш бы-ло бы Урангэлю і яго блізкім слу-жыць паніхіды па безбалезна згуб-леных імі ахвярах у сваіх авантурах і па тых навінія растраляных, астат-не слова якіх для іх было: «Будзь це пракляты!»

Палкоўнік І. А. Чаконін, палкоў-нік С. Ю. Акінін, палк. П. М. Ма-скевіч, Н. І. Жыхараў, кап. С. Буг-лер, кап. А. А. Савельяў, кап. П. С. Прыходзкаў, кап. О. М. Савас-цянаў, кап. А. С. Шанін, кап. П. П. Лівоў, кап. А. С. Щецау, кап. Н. П. Дружынік, кап. Н. Б. Турчак-ін, кап. П. С. Яшунскі, інп. І. М. Мядеў, кап. М. М. Смародзкі, шт-кап. А. Рагальскі, шт.-кап. Н. В. Шароў, паруч. М. Я. Зуль, паруч. С. Н. Рагачоў, есаул І. В. Ляўчыка, ротм. А. П. Барадзіў, сотн. Б. С. Бели, карнёт М. Н. Лапотнікіў, пар-П. П. Янкоўскі, кап. А. А. Сокаліў, падпіар. Я. С. Кельф, паруч. М. Ха-шынскі, есаул І. Н. Сымердаў, пар. Н. В. Бяляеў, шт.-кап. Абрэзоў, М. Рунг.

19 лістапада 1921 г. Белград. Сэрбія.

Дышт супрацоўніка ген. Сла-

щова.

Газета „Русіс Дэло“ ад 27-га дзяцяпада паведамляе, што ў Константыноўполі арыштована 10 афіцэраў, падкупленых гандлёвай де-легаціі Савецкай Расеі і агіта-штабаў сярод вазіна-палозінікіў заслабодзілі сяці масавага ад'езду

Савецкую Расею і паступленія ў революційнага пагеру і аб поўным крушэні іх пагону і падзея—. Так тужий малт, дробя стекло, фіаты кожуць толькі аб поўным развале, поўным быкроцце контра-

М. М.

Што чуваць заграніцай.

Ядыны фронт.

Ганновэр, 13-XII. Палітычныя партыі Рэйнскай вобласці апублікавалі 12-га сінегня адозвы аб арганізацыі ядынага фронту барацьбы супроць французскай палітыкі ў Рэйнскай вобласці. Незалежная сацыялістычная партыя вы-пусцила спэцыяльную адозву, якая так сама заклікае да барацьбы супроць адарваннія Рэйнскай вобласці, якая вельмі важна для німецкага пралетарыяту як з палітычнага, гэтак і з эканамічнага погляду.

Разгон Чырвонага Крыжу.

Рыга, 12-XII. Па вестках румынскай газэты „Аўрора“, арганізацыя Сацыялістычнага Чырвонага Крыжу, дапамагаўшая палітычным арыштаваным, разагнага румынскай паліцый.

На Далекім Усходзе.

Замеры белагвардзейцаў.

З Японіі паведамляюць аб замерах белагвардзейцаў заніць Хабароўск. Адгэтуль белагвардзейцы спадзяюцца павесыці вясной наступ па Амуру. Ёсьць весткі, што японцы, захапіўшы ў свой час рачны флот, абяцаліся перадаць яго мяркулаўцам. У мясцовасці, занятых белымі, мяркулаўцы пасылаюць лятучыя атрады, якія робяць расправу з асобамі, западзроні мі ў супольнай працы з саюзамі і партызанскімі атрадамі. Белагвардзейцы рэквізуць у сялян усе запасы харчоў.

Адзінны фронт.

Чыта, 10. 12. Народны сход аднагалосна ўхваліў прапанаванье сялянскай фракцыі з'яўр-віцца з адозвой да ўсіх працоўных Далёка Усходняй рэспублікі з пратэстам супроць нападу Японіі і мяркулава з закліканнем забясьпе-чыць новую падеду над ворагам.

Воўк ў авеччай скury.

Японская вайсковая місія прыслала ў Амурскіе вабласці ўпраўленіе паведамленіе, што ўсе зазначэнія прэсы на супольныя чынасці капелеўцаў і японскіх часцей у Паўднёва Усу-рыйскай краіне, а так сама на перадачу мяркулаўскому юраду японскім камандаваннем зброі, з'яўляюцца выдумкамі, якія не адпавядаюць пра-дзіўвасці. „Амурская Праўда“ з гэтага прычыны піша: „калі японскія дыпломаты загаманілі аб сваёй шчырасці, значыцца, рыхтуецца новая здра-да.“

Белагвардзейцына за црацай.

Чыта 10. 12. На пасяджэні народнага сходу ад імя ўраду інтэрэсніці, патрабна была гра-выступіць т. Міцкеў, які адми-мадзянская вайна, уважаўшы ў падлік японскай далёка Усходній рэспублікі. Напомнішы ўсім, што японскія часці ад-чынілі вольнае вайсце бандам на аблішах рэспублікі.

Напасыдак Міцкеў скажаў: „Калі мы прыступілі к будаўніцтву мірнага жыцця, нам рабілі вялікі ўдар і пе-рашкоду. Наш абавязак—са-браць усе сілы і даци адпор здряцам“. Напасыдак Міцкеў скажаў: „Калі мы прыступілі к будаўніцтву мірнага жыцця, нам рабілі вялікі ўдар і пе-рашкоду. Наш абавязак—са-браць усе сілы і даци адпор здряцам“. Саля, дзе адбываўся пасяджэніе, была пера-поеўнена са-май розноколёрнай публікай.

Саля, дзе адбываўся пасяджэніе, была пера-поеўнена са-май розноколёрнай публікай. У дыпломатичнай лёжы пры-сутнічалі працоўнікі Кітаю і Амэрыкі.

